

ніе, чи сѣ ся сирѣчь и тыя въ превозда-
нѣто и списуванѣто книжевно смѣсили, по-
ставлями *Наума, Ангелара, Саввѣж, Горазда,*
Лаврентія, и Θεодѡра докова; а найпослѣ
въ редѣтъ на оныя, които сѣ словомъ и дѣ-
ломъ лѣжѣ распростирали, да наведемъ *попъ*
Богомила и попъ Еремїа. — Горе смы ве-
че казали, чи има много рѣкописы или ба-
ремъ листове ꙗ старославенските рѣкописи
въ 11. а и въ 13. стол. писани, които сѣ ся
въ раздни книжарницы по Егротѣ а особы-
то руссїѣ съчували, за които, ако по язы-
кѣтъ и по наведените ꙗ преписателите имъ
свидѣтельства сѣдимъ, можемъ да кажемъ,
какъ началото си и изворѣтъ ꙗ доста старо
время иматъ; ꙗ тѣхъ нѣкои сѣ ся на исти-
нѣ, юще въ Руссїѣ подыръ Владимировото
кръщенїе (988), а особито докадъ е былъ
живъ великіатъ книжный любитель Ярославъ
(ꙗ 1019 — 1054) на свѣтѣтъ явили, за кое-
то нѣма никакво сумнѣнїе: но по многото
ꙗ тѣхъ показувать съ знацыте си, чи сѣ
ся на югъ родили. Тука можемъ праведно
да заключимъ, чи оная, ꙗ тѣхъ часть, коя
то ꙗ гореназначеното время, ꙗ самыте не-
посредствены ученицы Кїрїловы и Меѡо-
діовы не извыра (ꙗ 862 — 927), безъ сякѣ
противословнѣ рѣчь, вторы пять, когато е